

بررسی آسیب شناسی روابط خانوادگی، سلامت روان و توصیه های لازم برای تضمین بهداشت روانی کودکان

فرهاد شیویاری^۱، آرزو صفریانی^۲، محمود رستم زاده^۳، بهناز بهزادفر^۴

۱- دانشجوی دکتری تخصصی روانشناسی دانشگاه محقق اردبیلی، مدرس روانشناسی، دانشگاه پیام نور، آزاد اسلامی، میانه، ایران

۲- مدرس روانشناسی، دانشگاه پیام نور، میانه، ایران

۳- مدرس روانشناسی، دانشگاه پیام نور، میانه، ایران

۴- کارشناس ارشد روان شناسی بالینی

خلاصه

خانواده اولین محیطی است که شخصیت کودک را شکل می دهد. خود این محیط در محیط گسترده تری تحت عنوان فرهنگ جای می گیرد بنابراین خانواده به شدت از فرهنگ تاثیر می پذیرد و شکل می گیرد. به طور کلی با خانواده است که کودک اولین قدم های اجتماعی شدن را بر می دارد و در نهایت به موجودی کاملاً اجتماعی تبدیل می شود خانواده اسم خود را به کودک انتقال می دهد و بدین وسیله او را در مسیری می اندازد و در شبکه ای از خویشاوندی قرار می دهد که چند نسل را در بر می گیرد. بنابراین خانواده اولین هویت اجتماعی فرد را فراهم می آورد. لذا در گام اول با استفاده از مطالعات کتابخانه ای و جست و جو در اینترنت و مقالات، ابتدا به تعاریف خانواده، بهداشت روانی، عوامل اجتماعی موثر در بهداشت روانی، بحران ها و عوامل فشار زای زندگی خانوادگی و توصیه های لازم برای تضمین بهداشت روانی کودکان که موضوع اصلی ما می باشد پرداخته شد، در گام دوم قواعد کلی برای والدین در ارتباط با تضمین بهداشت روانی کودکان ارایه گردید. و در گام سوم نتیجه گیری و پیشنهادات مناسب جهت جلوگیری از آسیب های روابط خانوادگی در آینده بیان شده است. در نتیجه وجود تغییرات سریع در زندگی، نداشتن ثبات و تداوم در ابعاد مختلف آن، نا آگاهی و نا بلدی اصول دانایی توسط رهبران خانواده، بی اعتمادی و بدگمانی اعضا نسبت به یک دیگر به عنوان عوامل آسیب ها و بحران زا در بهداشت روانی کودکان مطرح می باشد.

کلمات کلیدی: سلامت روان، آسیب شناسی، بهداشت روانی، کودکان

۱- مقدمه

خانواده گروه کوچکی است که از زن و شوهر، فرزند یا فرزندان تشکیل می شود. عضو خانواده بودن یعنی در نوعی شبکه عاطفی سهیم شدن، به یک گروه اجتماعی تعلق داشتن، تاریخ مشترک داشتن و به محیط زندگی خاصی عادت کردن. اهمیت خانواده نیز به خاطر همین دستاوردهاست. (گنجی، ۱۳۷۶) خانواده از این نظر اهمیت دارد که محل انتقال سنتها، باورها و انواع مختلف شناخت هاست (از شیوه غذا خوردن تا افکار سیاسی). خانواده از طریق اجتماعی بارآوردن کودک میراث فرهنگی آماده و تجربه شده به وسیله نسل های گذشته را در اختیار کودک می گذارد، همچنین برای او ایده تئولوژی خاص و دنیای خاصی فراهم می آورد. (گنجی، ۱۳۷۶)